

КЫРГЫЗ ТИЛИНДЕГИ КЕСИПТИК ЛЕКСИКАНЫ ИЗИЛДӨӨ МАСЕЛЕЛЕРИ

Кыргыз эли өзүнүн далай кылымды карыткан тарыхында жашоо ыңгайына ылайык ар кыл кесипчиликте эмгектенип келгендиги маалым. Буга байланыштуу кыргыз тили элдик нукура сөздөргө да бай. Булардын ичинен мал чарбачылыгына байланыштуу сөздөр өздөрүнүн байыркылыгы менен өзгөчө орунда турат.

Элибиздин турмуш-тиричилигинин бөтөнчөлүгүн ачып берүү, кыргыз тилинин тарыхын тактоо, бул аркылуу жалпы эле тилдин өнүгүү мыйзам ченемин аныктоо өндүү орчундуу маселелерди терен жана артараптуу чечүү азыркы мезгилдин талабы.

Кесиптик лексиканы жыйнап иликгөө жана изилдөө иштери Россияда XVIII кылымда башталган. Маселен, В. Бурнашевдин эки томдук терминалогиялык сөздүгү,

В.И. Далдын төрт томдук түшүндүрмө сөздүктөрү басылып чыккан.

Ал эми топтолгон материалдарга лингвистикалык жаккан иликтөө жүргүзүү өткөн кылымдын элүүнчү жана алтымышынчы жылдарынатаандык (Толыкина, 1954; Литвинов, 1955; Косолский, 1951; Трубачев, 1963;). Андагы козголгон маселелер келечекте жалпы тил илиминин теориялык жана практикалык жактан өнүгүшүнө чоң таасир тийгизген.

Түрк тилдеринде кесиптик лексиканы изилдөөдө бириңчилерден болуп өзбек тилчиси С. Ибрагимовдун илимий эмгектерин белгилей кетсек болот (Ибрагимов, 1949; 1950; 1959; 1961;). Анын соңунан айрым түрк тилдеринде кесиптик лексикага байланыштуу бир нече илимий эмгектер жарык көрдү (Мама-

тов, 1955; Даадаханова, 1963; Баратов, 1971; Оторов, 1974; Рахимова, 1983; ж.б.). Кыргыз тил илиминде да кесиптик лексикага байланыштуу кыйла эмгектер жазылып, диссертациялык иштер корголгон (Дүйшөналиева, 1969; Назаралиев, 1971; Биялиев, 1972; Юсупова, 1975; Абдувалиев, 1982; Усмамбетов, 2000). Атайдын эмгектердеги жыйналган факт- материалдар жана лингвистикалык иликтөөлөр кыргыз тил илиминин теориялык жана практикалык жактан өнүгүшүнө чоң өбелгө түздү. Бирок ошентсе да кеп болуп жаткан мәселе боюнча терендетип иликтөөнү, тактоону талап кылган проблемалар да жок эмес.

Арийне, кесиптик лексиканы өзүнө таандык бетончөлүгү бар, тактап айтканда, ал – “тилдин жалпы сөздүк корундагы ар кандай кесипчиликке байланыштуу жана күнүмдүк турмушта анча кенири колдонулбай турган сөздөр” (Сороколетов, 1957, 122;).

Тил илиминде кесиптик лексиканын колдонуш чойросуну карай эки топко болуп карашат: 1) элге кенири түшүнүктүү эмес, кесиби боюнча байланышкан адамдардын кебинде гана кенири колдонулган жана ошол кесипте иштеген адамдар учун гана түшүнүктүү болгон сөздөр; 2) колдонуш чойресү кенейип, белгилүү кесиптеги тар чөйрөдө гана эмес, кенири колдонулуп, жалпы элдик сөзгө айланып кеткен сөздөр. Бирок жогорудагы биринчи топко кирген сөздөрдүн бардыгы эле жалпы элдик тилге мүнөздүү эмес деп айтуута болбайт. Бул, же тигил өндүрүштүк тармак боюнча заттардын аттары, көрүнүштөр, процесстер чагылдырылган кесиптик сөздөр башка адамдар учун жалпы жонунан түшүнүктүү болгону менен, ошол кесиптеги адамдарга гана таандык. Башка кесиптеги адамдар ал сөздөрдүн көбүн түшүнүшөт жана өздөрүнүн кебинде өтө сейрек колдонушат.

Кесиптик лексиканын көпчүлүгү адабий тилде аз колдонулуп, айрым диалектиде (говордо) гана орун алгандасты, жалпы эле кесипчиликтин өнүгүшүндө бардык эле аймактарда бир кылка эмстеги жана аларды белгилөөчү сөздөр боюнча да айрымачылыктардын болушу изилдөөнүн кыйла терен жүргүзүлүшүнө өбелгө түзөт. Маселен, тигил, же бул диалектиде кездешкен нерсени туюндуруучу сөздөр экинчи бир диалектиде кездешпейт, же болбосо, тескериинче. Мынданай атальштар белгилүү бир тармакта таандык кесиптик лексиканын байышына шарт түзөт. Андай сөздөрдүн кайсынысы келечекте адабий тилдин нормасы катары кабыл алынышы белгисиз болгондуктан улам, аларга чек коюуга мүмкүн эмес. Ошондой эле кесиптик кээ бир атоолор өзүнүн чойрөсүндө активдүү колдонушу менен жалпы элдик сөзгө айланып, адабий тилдин лексикасынын синонимдик катышты түзүүтө да жөндөмдүү болушу ыктымал.

Кесиптик сөздөрдүн да диалектилик (говордук) сөздөр сыйктуу колдонуш чойрөсү чектелүү. Бирок кесиптик сөздөр диалектик сөздөрдөн олуттуу түрдө айырмаланат: 1) кесиптик лексиканын колдонуш чойрөсү ареалдык жактан чектелиш эмес, социалдык жактан чектелиши менен айырмаланат; 2) кесиптик лексика диалектик сөздөргө караганда адабий тилдин нормасына өтүү мүмкүнчүлүгү алда канча кенири.

Жалпы элдик сөздөр менен кесиптик чөйрөдө колдонулган сөздөрдүн арасында өзгөрүүлөр болуп турат. Диалектилик, кесиптик жагындағы арго (чектелүү чөйрөдөгү) сөздөр болгон сөз бирдиктери азыркы жалпы элдик сөзгө да кирет. Кээ бир жалпы элдик сөздөр жаңы маанини алып, тар чөйрөдө колдонулган сөзгө да айланып кетет (Рахимова, 1983, 9;).

Кесиптик лексика белгилүү кесипке мүнөздүүлүгү боюнча илимий терминдерге жакын болот. Бирок алардын ортосунда да айрым өзгөчөлүктөр бар: кесиптик сөздөр терминдерге көюүлүчү кээ бир (бир маанилуулук, системалуулук стилдик жактан нейтралдуулук) талаптарга жооп бербайт. Алардын терминдик касиетке ээ болуусу үчүн, адабий тилде алган ордун, же болбосо ошол кесиптик чойрөсүндө активдүү колдонулушуна карай шартталышы керек. Кесиптик лексиканын терминология жаатында да өз орду бар. Ушул өнүттө карат көрөлү. Жалпы терминалогия маселеси өзүнүн ичине элдик (кадыресе) жана илимий (теориялык) терминдерди камтыйт. Элдик терминдерге кесипчилик чойрөсүндө, оозеки сүйлөө кебинде нерселердин атын атоо, белгилүү түшүнүктүү туюнтуу үчүн кызмат кылган терминдер кирет. Илимий терминге теориялык ой жүгүртүүнүн зарылчылыгын пайда болгон адистер тарабынан жасалма (искусственный) жол менен түзүлген терминдерди көшүуга болот. Бул жерден белгилей кетчүү нерсе, тилибизде колдонулган сөзбү, же терминбүн экөө тен эле жаратылыштагы кубулуштардын, предметтердин адамдын аң-сезиминде чагылдырылып, аны белгилүү тыбыштык түзүлүш менен атайт да, пикир альшуунун каражаттарына айланат. Бир нерсени атоо, туюнтуу функциясы сөзгө да, түшүнүктүү атаган терминге да тиешелүү болуп, термин менен сөздүн аты (аталышы) акырындык менен ишке ашып, ал аркылуу ага туура келген түшүнүктүү пайда кылуу үчүн негиз түзүлöt. Мындаайча айтканда, жалпы элге түшүнүктүү лексиканы пайда кылыш, илимий (теориялык) терминдердин базасын кенейинине өбелгө түзөт (Волыгина, 1961, 27; Галкина-Федорук, 1962; Шерба, 1945, 182;).

Иштө кыскача болсо да, терминалогия маселесинин теориялык негизин түзгөн белгилүү орус жана түрколог окумуштууларынын жоболоруна жана алардагы кайчы пикирлерге токтолмокчубуз (Виноградов, 1947; 1951; Винокур, 1939; Лотте, 1941; 1931; 1948; 1961; Реформатский, 1960; 1961; Булаховский, 1953; Будагов, 1958; Бас-аков, 1959; 1961;). Маселен, проф. Г.О. Винокур терминди өзгөчө сөздөр эмес, алар өзгөчө функциядагы гана сөздөр катары, анын мүнөздүү өзгөчөлүгүн толук чагылдыра алган эмес.

Ал эми В. Виноградов болсо, сөз баарынан мурда, полинативдүү жана дифинитивдүү функцияны аткарарына басым жасайт. Башкача айтканда, ал - так белгилөөчү каражат. Ошондой учурда гана ал жөнөкөй белги, же болбосо логикалык жактан так аныктаган каражат болуп эсептөлөт. В. В. Виноградовун пикирине караганда түшүнүккө ачыктык, тактык киргизүүде логикалык маанинин өзгөчө зарыл экендингин белгилегендиги ачык байкалат.

Проф. А.А. Реформатскийидин аныктоосунда: “Термин-бир нерсенин атальшынын жана түшүнүктүү билдириүүчү сөздөрдүн бир мааниде болушун көздөгөн, орду өзгөчө чектелген атайдын алынган сөздөр. Мынданай сөздөр илимде, техникада, саясатта жана дипломатияда өзгөчө ролду ойнотт” - дейт (Реформатский, 1961). Ушул аныктаманы, биздин байкашыбызга караганда, түрколог Н.А. Баскаков да колдоого алып: “Термин - белгиленген түшүнүккө дал келген туруктуу бир маанилуулук, б.а., ошол терминалогия тармагынын ичинде башка терминдерге байланыштууболгон, өзүнүн мааниси боюнча бир маанилуү жана системалаштырылып колдонулган мүнөздөгү сөз же сөз айкашы” - деп баса белгилейт (Баскаков, 1961).

БИШКЕК ГУМАНИТАРДЫҚ УНИВЕРСИТЕТИНИН ЖАРЧЫСЫ

Акырқы жылдарда илимий терминологияның теориялық жана практикалық актуалдуу маселелерин иштеп чыгуу боюнча көптөгөн монографиялық эмгектер жарық көрдү (Как работать под терминологией, 1968; Современные проблемы терминологии в науке и технике, 1969; Лингвистические проблемы научно-технической терминологии, 1970; Проблемы языка науки и техники, 1970; Структурное и прикладное языкознание. 1965; 1986).

Кыргыз тилинде термин жана терминология маселеси өзүнүн алгачкы башшатын 1926-жылы баштаган, бол жылдары Республикалык терминологиялык комиссия түзүлгөн. Кыйла сөздүктөр түзүлүп, 30-жылдары К.Тыныстанов жана Т.Байжиевдин терминологиялык сөздүгү жарық көргөн (Тыныстанов, 1934). Терминология боюнча атайды изилдөө иштери 50-жылдарда жанданып бир нече илиний эмгектер жарык көрөт (Шукuros, 1954; 1955; 1956). Кыргыз терминологиясынын илиний негизине тиешелүү теориялык пикирлер белгилүү окумуштуу Б.М.Юнусалиевдин эмгектеринде да көңүл бурулуп, терминология маселеси атайдын пландаизилденбесе да, "Кыргыз лексикологиясында" орус тилинин Улуу Октябрь социалистик революциясынын таасирине байланыштуу терминдерди өздөштүрүүнүн жана анын ыкмалары көрсөтүлүп, тил өз ара карым-катнаштын тигил, же бул тарыхый шарткя ылайык өнүгүп өсүшү, же баюу жолдоруна токтолуп, кыргыз лексикасынын толукташыны шарттаган өзгөчөлүктөрүнө айрыкча көңүл бөлгөн (Юнусалиев, 1960, 234-240.). Ж.Ж. Шукuros татаал сөздөрдүн жасалыш ыкмасына арналган макаласына татаал терминдердин жасатуу жана кабыл алышу өзгөчөлүктөрүн илиний жактан айтканда тактап берүү милдетин коёт (Шукuros, 1955, 59-69.). Терминдин жасалышы, алардын ички грамматикалык өзгөчөлүктөрү, тилдеги жалпы эле сөз жасоо ыкмаларынын негизинде аныктала турғандыгы, улуттук терминологиянын калыптаныш кырдаалында төл сөздөрдүн жана башка тилдерден өздөштүрүлүш ролу жөнүндө терминологиялык сөздүктөрдө, энциклопедиялык материалдарда орду менен берилиши, улуттук терминологияны илиний изилдөөнүн милдеттери, ошондой эле анын түзүлүш жана толукталуу жана калыптануу булактары, бул жагдайда орус тилинин мааниси жөнүндө кыргыз тилиндө кенири планда биринчи жолу Б.О.Орзубаеванын эмгектеринде интилип чыккан (Орзубаева, 1964; 1968; 1963.). Бул эмгектер илиний изилдөө иштинде сөзлүк түзүүлдө кенири кол-

дунууга ээ болду. Терминдердин жасалышы боюнча илимий грамматикаларда да кыйла маалыматтар берилген.

Кыргыз улуттуктерминологиясының проблемаларының кыргыз тилинде илимий изилдөө эки аспектиде - элдик терминологиялык (башкacha айтканда, профессионалдык) лексиканын маселелерин жана илимий терминология маселелерин камтыйт (Дүйшөналиева, 1969; Назаралиев, 1971; Биялиев, 1972.). Биринчи тобунда - (улуттук тилде эзелтен бери чарба тармактарында мал чарбачылык, курулуш жана аңчылык) кесиңтик жактан колдонулуп келген сөздөрдөгү терминдик касиеттер тил илиминде иштелип чыккан критерийлердин негизинде талданып, айрым сөздөрдүн семантикалык жана этимологиялык өзгөчөлүктөрүн изилдөөгө чоң коңул бурулат. Экинчи тобунда илимий тармактык терминология (коомдук-саясий, табигий илимдер боюнча терминдер) талданып, аталган терминология системаларын түзгөн сөздөрдүн пайда болуу булактарынын, германдик касиеттерин, алардын лексикограмма гикалык өзгөчөлүктөрү, терминдердин окуу куралдарында жапа басма сөз бетинде колдонулушу, андагы байкалган чаржайыттыктар, тартипке келтириүүнүн чаralары, опондой эле тиешелүү терминологиялык сөздүктөр менен башка колдонмопордун алдындағы айырмачылыктар сыйкытуу маселелер талдоого алынган (Исаекова, 1971; Базаркулова, 1978; Закирова, 1978;) Жогорудагы эмгектерде тиешелүү тармактардын терминологиясы боюнча бир кыйла баалуу байкоолор, сунуштар, семантикалык жана этимологиялык экспкурстар берилет.

Чындығында кыргыз тили илимінде кесипчиликке байланыштуу илимий иштер жетиштүү деңгээлде изилдөнгөнине жогоруда күбө болдук. Ал эми тарыхый-салыштырма ыкманын негизинде тектеш тилдер менен атайдын иликтөөлөр жетишпиз. Ошондуктан ушул маселелерди эске алуу менен изилдөөлөр колго алынса тигил же бул тектеш тилдердин тарыхына көлчекте кошумча материал катары эсептелеэр эле.

Адабияттар

1. Баскаков Н.А. К вопросу грамматических терминах в среднеазиатских тюркских языках. -М., 1935.
 2. Закирова В. Грамматические термины в киргизском языке. -Ф., 1987.
 3. Орзубаева Б.О. Сөз. -Б.: Илим, 1994.
 4. Юнусалиев Б.М. Заметки по истории киргизского языка // Кыргыз тилинин грамматикалық очерктери. -Ф., 1965.